

Document de ședință

A8-0182/2017

4.5.2017

RAPORT

referitor la apatridie în Asia de Sud și de Sud-Est
(2016/2220(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Amjad Bashir

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	14
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	18
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	21
VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	22

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la apatridie în Asia de Sud și de Sud-Est (2016/2220(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere dispozițiile instrumentelor Organizației Națiunilor Unite din domeniul drepturilor omului, inclusiv cele referitoare la dreptul la naționalitate, precum Carta ONU, Declarația universală a drepturilor omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, Convenția cu privire la drepturile copilului, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Convenția din 1954 privind statutul apatrizilor, cea din 1961 privind reducerea cazurilor de apatridie, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și protocolul său opțional, precum și Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora,
- având în vedere alte instrumente ale ONU cu privire la apatridie și dreptul la o naționalitate, cum ar fi concluzia 106 a Comitetului executiv al Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați (UNHCR) privind identificarea, prevenirea și reducerea apatridiei și protecția apatrizilor¹, care a fost aprobată prin Rezoluția 61/137 a Adunării Generale a ONU din 2006,
- având în vedere campania UNHCR pentru eradicarea apatridiei până în 2024² și Campania mondială pentru drepturi egale, indiferent de naționalitate, susținută de UNHCR, ONU Femei și de alte organizații și aprobată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului,
- având în vedere Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU privind drepturile omului și privarea arbitrară de naționalitate din 15 iulie 2016³,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune de la Viena⁴, adoptate în cadrul Conferinței mondiale a ONU privind drepturile omului la 25 iunie 1993,
- având în vedere Recomandarea generală nr. 32 a Comitetului pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor referitoare la dimensiunea de gen a statutului de refugiat, azilului, naționalității și apatridiei în rândul femeilor⁵,
- având în vedere Declarația Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est privind drepturile omului⁶,
- având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) care afirmă

¹ <http://www.unhcr.org/excom/exconc/453497302/conclusion-identification-prevention-reduction-statelessness-protection.html>

² <http://www.unhcr.org/protection/statelessness/54621bf49/global-action-plan-end-statelessness-2014-2024.html>

³ <http://www.refworld.org/docid/57e3dc204.html>

⁴ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/vienna.pdf>

⁵ <http://www.refworld.org/docid/54620fb54.html>

⁶ http://www.asean.org/wp-content/uploads/images/ASEAN_RTK_2014/6_AHRD_Booklet.pdf

că „în relațiile sale cu restul comunității internaționale”, UE trebuie să „contribuie la eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite”,

- având în vedere concluziile Consiliului din 20 iulie 2015 referitoare la Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019¹,
 - având în vedere Cadrul strategic și Planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația din 25 iunie 2012²,
 - având în vedere concluziile Consiliului referitoare la apatridie din 4 decembrie 2015³,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 20 iunie 2016 referitoare la strategia UE față de Myanmar/Birmania⁴,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la drepturile omului și migrația în țările terțe⁵,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2016 referitoare la Myanmar, în special la situația populației rohingya⁶,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la Raportul anual pe 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință⁷,
 - având în vedere studiul intitulat „Abordarea impactului apatridiei asupra drepturilor omului în activitatea externă a UE”, realizat de Direcția Generală Politici Externe în noiembrie 2014,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A8-0182/2017),
- A. întrucât regiunea Asia de Sud și Asia de Sud-Est cuprinde următoarele țări - Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodgia, India, Indonezia, Laos, Malaysia, Maldive, Myanmar, Nepal, Pakistan, Filipine, Singapore, Sri Lanka, Thailanda, Timorul de Est și Vietnam - care sunt toate membre sau au statutul de observator ale Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) sau ale Asociației Asia de Sud pentru Cooperare

¹ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/council_conclusions_on_the_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2015_-_2019.pdf

² https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/04-council-adopts-conclusions-on-statelessness/>

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/20-fac-conclusions-myanmar-burma/>

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2016)0404.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2016)0316.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2015)0076.

Regională (SAARC);

- B. întrucât Declarația universală a drepturilor omului (DUDO) afirmă că toți oamenii se nasc egali în demnitate și în drepturi; întrucât dreptul la naționalitate și dreptul de a nu fi privat în mod arbitrar de propria naționalitate sunt consacrate la articolul 15 din aceeași declarație, precum și în alte instrumente și convenții internaționale privind drepturile omului; întrucât, însă, instrumentele juridice internaționale nu și-au atins încă principalul obiectiv, acela de a proteja dreptul tuturor persoanelor la o naționalitate;
- C. întrucât toate drepturile omului sunt universale, indivizibile, interdependente și strâns legate între ele; întrucât drepturile omului și libertățile fundamentale sunt drepturi dobândite prin naștere de toate ființele umane, iar protejarea și promovarea lor este cea mai importantă sarcină a guvernelor;
- D. întrucât Convenția cu privire la drepturile copilului, care a fost ratificată de toate țările din Asia de Sud și de Sud-Est, prevede că un copil trebuie înregistrat imediat după nașterea sa și trebuie să aibă dreptul de a dobândi o cetățenie; întrucât se estimează că, la nivel mondial, jumătate dintre persoanele apatride sunt copii și că majoritatea sunt apatrizi de la naștere;
- E. întrucât Declarația ASEAN privind drepturile omului afirmă că fiecare persoană are dreptul la o naționalitate conform legii și „nicio persoană nu trebuie să fie privată în mod arbitrar de naționalitate sau de dreptul de a-și schimba naționalitatea”;
- F. întrucât persona apatridă este definită în Convenția de la Geneva din 1954 privind statutul apatrizilor ca „o persoană care nu este considerată cetățean al nici unui stat, conform legii naționale a acestuia”; întrucât cauzele apatridiei pot varia, cuprinzând, printre altele, fără a se limita la acestea: succesiunea și disoluția statelor, necesitatea de a fugi din cauza circumstanțelor existente, migrația și traficul de ființe umane, precum și: modificări și lacune în legile privind naționalitatea, expirarea naționalității pentru că persoana a trăit în afara țării pentru o perioadă mai mare de timp, privarea de cetățenie în mod arbitrar, discriminarea din motive de gen, rasă, etnie sau din alte motive, obstacolele administrative și birocratice, inclusiv obținerea sau înregistrarea certificatelor de naștere; întrucât majoritatea, dacă nu chiar toate aceste cauze pot fi găsite în cazurile de apatridie din Asia de Sud și de Sud-Est;
- G. întrucât este important să se remarce că a fi o persoană apatridă este diferit de a fi o persoană refugiată; întrucât majoritatea apatrizilor nu au părăsit niciodată locul în care s-au născut sau nu au trecut niciodată o frontieră internațională;
- H. întrucât apatridia reprezintă o problemă multidimensională și conduce la o gamă largă de încălcări ale drepturilor omului, incluzând, dar fără a se limita la acestea, problemele legate de certificatele de naștere și de alte documente de stare civilă, precum și alte probleme legate de drepturile de proprietate, excluderea de la programele de sănătate pentru copii și din sistemele de școli publice, proprietatea asupra unei întreprinderi, reprezentare politică și participarea la vot, accesul la securitatea socială și la serviciile publice; întrucât apatridia poate contribui la traficul de ființe umane, la detenția arbitrară, la încălcarea libertății de circulație, la exploatare și abuzuri împotriva copiilor și la discriminări împotriva femeilor;

- I. întrucât atenția internațională acordată apatridiei este în continuare limitată, în pofida implicațiilor sale deosebit de îngrijorătoare asupra drepturilor omului la nivel mondial și regional și întrucât aceasta continuă să fie percepută ca o problemă internă a statelor; întrucât reducerea și, în cele din urmă, eliminarea apatridiei ar trebui să devină o prioritate în domeniul drepturilor omului la nivel internațional;
- J. întrucât discriminarea legislativă de gen, de exemplu, în dobândirea sau transmiterea cetățeniei către copiii, soțul sau soția unei persoane, se practică în continuare în țări din Asia de Sud și de Sud-Est, precum Nepal, Malaysia și Brunei;
- K. întrucât UNHCR estimează că 135 de milioane de copii cu vârste mai mici de cinci ani din întreaga regiune nu au fost înregistrați la naștere și riscă să devină apatrizi;
- L. întrucât eradicarea apatridiei va conduce totodată la creșterea democrației, deoarece persoanele care au fost apatride vor fi incluse în procesul democratic și vor putea contribui la acesta;
- M. întrucât problema complexă a apatridiei, deși nu este o chestiune marginală, rămâne situată la periferia cea mai îndepărtată a legislației și politicilor internaționale;
- N. întrucât apatridia subminează perspectivele de dezvoltare ale populațiilor afectate și implementarea efectivă a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă;
- O. întrucât Planul global de acțiune al UNHCR privind eradicarea apatridiei (2014-2024) urmărește să sprijine guvernele în rezolvarea actualelor situații majore de apatridie, să prevină apariția altora noi, precum și să identifice și să protejeze mai bine populațiile apatride; întrucât Acțiunea nr. 10 din acest plan indică, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți datele cantitative și calitative privind apatridia; întrucât UE s-a angajat să sprijine în mod activ Planul de acțiune;
- P. întrucât Concluziile Consiliului referitoare la Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2015-2019 afirmă că este important să se discute chestiunea apatridiei în relațiile cu țările prioritare și să se concentreze eforturile pe prevenirea apariției unor noi populații apatride ca urmare a conflictelor, strămutărilor și destrămării unor state;
- Q. întrucât Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume - secțiunea dedicată problemelor de țară și regionale, din 20 septembrie 2016 afirmă că UE urmărește să mărească coerența, eficacitatea și vizibilitatea drepturilor omului în politica externă a UE și să crească vizibilitatea angajamentului UE cu ONU și cu mecanismele regionale ale drepturilor omului, pentru a încuraja asumarea responsabilității la nivel regional și pentru a promova universalitatea drepturilor omului; întrucât raportul menționează explicit că acest lucru include lansarea unui prim dialog politic privind drepturile omului cu mecanismele competente din cadrul Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN);
- R. întrucât UE a stabilit că va plasa drepturile omului în centrul relațiilor sale cu țările terțe;
- S. întrucât apatridia favorizează deplasarea populațiilor, migrația și traficul de ființe umane

și destabilizează subregiuni întregi;

- T. întrucât o mare parte dintre cele 10 milioane de apatrizi înregistrați în lume locuiesc în Asia de Sud și de Sud-Est, populația rohingya din Myanmar fiind cel mai mare grup de apatrizi din lume, cu peste un milion de persoane, conform mandatului UNHCR privind apatridia, iar comunități importante de apatrizi se găsesc și în Thailanda, Malaezia, Brunei, Vietnam, Filipine, dar și în alte părți; întrucât apatrizi tibetani trăiesc în țări precum India și Nepal; întrucât unele dintre aceste grupuri intră sub incidența mandatului UNHCR privind apatridia, iar altele nu; întrucât statisticile și raportările despre populațiile de apatrizi din lume sunt incomplete și nu toate țările au statistici pe această temă; întrucât în Asia de Sud și de Sud-Est se înregistrează cazuri amânate, cazuri nesoluționate, dar și cazuri în care s-au înregistrat progrese;
- U. întrucât au fost realizate progrese în Asia de Sud și de Sud-Est prin modificările aduse legilor privind naționalitatea, introducându-se o serie de dispoziții adecvate pentru a preveni cazurile de apatridie și pentru a permite apatrizilor să dobândească o naționalitate; întrucât aceste eforturi trebuie consolidate, iar legile adoptate trebuie, de asemenea, să fie respectate în practică;
- V. întrucât etnicii rohingya sunt una dintre cele mai persecutate minorități din lume, formând cel mai mare grup de apatrizi, aceștia devenind în mod oficial apatrizi din 1982 odată cu adoptarea Legii privind cetățenia birmaneză; întrucât populația rohingya nu este dorită de autoritățile din Myanmar și din țările învecinate, cu toate că unele dintre țările vecine găzduiesc un număr mare de refugiați; întrucât în prezent se înregistrează ciocniri în statul Rakhine; întrucât mii de refugiați care au reușit să treacă frontiera în Bangladesh au nevoie disperată de asistență umanitară și sunt respinși cu forța, ceea ce reprezintă o încălcare a legislației internaționale; întrucât etnicii rohingya fug de politica de pedepsire colectivă din statul Rakhine, unde forțele de securitate comit represalii nediscriminatorii, existând relatări care afirmă că forțele de securitate trag în săteni din elicoptere, incendiază case, fac arestări arbitrare și violează femeii și fete; întrucât, până acum, reacțiile interne și internaționale față de deteriorarea drepturilor omului și a crizei umanitare a etnicilor rohingya au fost în mare măsură insuficiente, iar multe instrumente pentru rezolvarea problemei nu au fost încă luate în considerare;
- W. întrucât sute de mii de așa-numiți „bihari” nu au fost tratați ca cetățeni ai statului Bangladesh după războiul de independență din Bangladesh, când Pakistanul a refuzat repatrierea acestor etnici; întrucât, începând cu 2003, o serie de hotărâri judecătorești au confirmat că biharii sunt cetățeni ai statului Bangladesh; întrucât un număr mare de bihari nu sunt integrați pe deplin în societatea din Bangladesh și în programe de dezvoltare, iar mulți nu își pot exercita pe deplin drepturile care le-au fost reconfirmate;
- X. întrucât în Asia de Sud și de Sud-Est mai există multe alte grupuri apatride; întrucât, cu toate acestea, în ultimii ani s-au produs o serie de evoluții pozitive, cum ar fi în Indonezia, care a abolit discriminarea de gen în procedura de dobândire a naționalității și și-a reformat legislația privind naționalitatea în 2006, astfel încât să nu li se mai retragă cetățenia migranților indonezieni care stau mai mult de cinci ani în străinătate, dacă acest lucru conduce la apatridie; în Cambodgia, unde înregistrarea nașterilor a devenit gratuită în primele 30 de zile de la naștere; în Vietnam, unde în 2008 s-a facilitat naturalizarea tuturor apatrizilor rezidenți în Vietnam de peste 20 de ani; precum și în

Thailanda, unde, în urma reformei legilor privind naționalitatea și înregistrarea civilă, 23 000 de apatrizi au dobândit cetățenia începând cu 2011;

- Y. întrucât este extrem de important ca guvernul și autoritățile relevante ale tuturor țărilor din regiune să respecte pe deplin principiul nereturnării și să-i protejeze pe refugiați, în concordanță cu obligațiile lor internaționale și cu standardele internaționale privind drepturile omului;
- Z. întrucât grupurile de apatrizi ar trebui să aibă acces la programe umanitare care să le asigure asistență în sănătate, educație alimentară și nutriție,
1. este îngrijorat de milioanele de cazuri de apatrizi din întreaga lume, în special din Asia de Sud și de Sud-Est, și își exprimă solidaritatea cu persoanele apatride;
 2. este extrem de îngrijorat de situația minorității rohingya din Myanmar; este consternat de rapoartele care indică încălcări grave ale drepturilor omului și forme continuate de represiune, de discriminare a etnicilor rohingya și de nerecunoaștere a lor ca parte a societății din Myanmar, în cadrul a ceea ce pare a fi o campanie coordonată de epurare etnică; subliniază faptul că etnicii rohingya au trăit pe teritoriul Myanmarului timp de multe generații și sunt pe deplin îndreptățiți să dețină cetățenia acestui stat, pentru că au deținut-o și în trecut, precum și toate drepturile și obligațiile pe care le implică aceasta; îndeamnă guvernul și autoritățile din Myanmar să redeva cetățenia birmaneză minorității rohingya; solicită, totodată, deschiderea imediată a statului Rakhine pentru organizațiile umanitare, observatorii internaționali, ONG-uri și jurnaliști; consideră că trebuie să se organizeze investigații imparțiale pentru a trage la răspundere pe cei care au încălcat drepturile omului; consideră, de asemenea, că sunt necesare măsuri urgente pentru a preveni alte acte de discriminare, ostilitate și violență împotriva minorităților sau incitarea la astfel de acte; se așteaptă ca laureata Premiului Nobel pentru Pace și a Premiului Saharov, doamna Suu Kyi, să-și folosească diferitele sale poziții în guvernul din Myanmar pentru a ajunge mai repede la o soluție;
 3. regretă că statutul apatridiei este exploatat uneori pentru marginalizarea unor comunități specifice și pentru a le priva de drepturi; consideră că incluziunea juridică, politică și socială a minorităților este un element esențial al tranziției democratice și că rezolvarea problemelor legate de apatridie ar contribui la o mai bună coeziune socială și la stabilitate politică mai mare;
 4. semnalează faptul că apatridia poate genera crize umanitare semnificative și reafirmă că apatrizii trebuie să aibă acces la programe umanitare; subliniază faptul că apatridia implică, adesea, lipsa accesului la educație, la servicii medicale, la un loc de muncă, la libertatea de circulație și la securitate;
 5. își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa datelor legate de apatridie în Asia de Sud și de Sud-Est, de exemplu pentru Bhutan, India, Nepal și Timorul de Est sunt disponibile puține date sau chiar nicio dată; este, de asemenea, îngrijorat că, chiar și atunci când sunt disponibile cifre globale, nu există, de exemplu, date dezagregate despre femei, copii și alte grupuri vulnerabile; subliniază că acest deficit de informații îngreunează conceperea unor acțiuni specifice, inclusiv în cadrul campaniei UNHCR de a eradică apatridia până în 2014; încurajează ferm țările din Asia de Sud și de Sud-Est oferi date publice, fiabile și defalcate în ceea ce privește apatridia;

6. subliniază că există și exemple pozitive, cum ar fi inițiativa propusă în Filipine în mai 2016 de a răspunde la necesitatea unor date cu privire la situația copiilor apatrizi și la amploarea acestui fenomen în regiune; invită UE să-și ofere cooperarea și să sprijine cartografierea completă a apatridiei și identificarea proiectelor care vizează eradicarea apatridiei în regiune;
7. este profund preocupat de faptul că state precum Brunei, Malaysia și Nepal au legislații care discriminează în funcție de gen; subliniază necesitatea examinării prevederilor din legislația privind naționalitatea, în special, din Convenția cu privire la drepturile copilului și din Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW);
8. salută evoluțiile pozitive din regiune și eforturile din Filipine, Vietnam și Thailanda și încurajează țările din regiune să colaboreze, să facă schimb de bune exemple și de eforturile pentru a eradică apatridia în întreaga regiune;
9. reamintește situația ulterioară apatridiei în regiune și principiul participării în domeniul drepturilor omului; promovează incluziunea în proiecte și planuri de dezvoltare a comunităților afectate de apatridie și a persoanelor care anterior au avut statutul de apatrizi; încurajează guvernele și proiectele de dezvoltare să trateze problema discriminării care apare după apatridie, inspirându-se din articolul 4 alineatul (1) din CEDAW, care urmărește accelerarea egalității de facto;
10. recunoscând suveranitatea națională în ceea ce privește chestiuni precum cetățenia, îndeamnă țările cu populații apatride să ia măsuri concrete pentru a rezolva această problemă, în conformitate cu principiile consacrate în convențiile internaționale pe care le-au ratificat, în special Convenția cu privire la drepturile copilului; remarcă numărul mare de evoluții pozitive care au avut loc în regiune;
11. îndeamnă guvernul din Bangladesh să adopte o foaie de parcurs clară care să permită aplicarea Acordului de pace de la Chittagong Hill Tracts din 1997 în integralitatea sa, permițând astfel reabilitarea populațiilor jumma strămutate, aflate în prezent în India, ca apatride;
12. încurajează ferm statele să implementeze garanția, care este consacrată în Convenția privind reducerea cazurilor de apatridie din 1961, potrivit căreia unei persoane născute într-un stat i se va acorda și naționalitatea aceluia stat dacă, în lipsa acestei măsuri, persoana respectivă ar fi apatridă;
13. subliniază legăturile dintre apatridie și vulnerabilitatea socială și economică; îndeamnă guvernele din țările în curs de dezvoltare să prevină refuzarea naționalității, pierderea sau retragerea acesteia pe motive discriminatorii, să adopte legi echitabile privind naționalitatea și să introducă proceduri de documentare accesibile, nediscriminatorii legate de naționalitate;
14. salută angajamentul asumat de Consiliu în concluziile sale privind planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, de a trata chestiunea apatridiei în relațiile cu țările prioritare și, în plus, salută angajamentul Consiliului de a-și consolida relațiile cu ASEAN; recomandă ca eforturile să se concentreze dincolo de populațiile de apatrizi apărute în urma unui conflict, a strămutărilor și a dezmembrării statelor, astfel

încât să includă și alte aspecte relevante, precum apatridia ca rezultat al discriminării, precum și al neînregistrării certificatelor de naștere și a altor acte de stare civilă;

15. reamintește măsura promisă în cadrul Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2015-2019 de a dezvolta un cadru comun între Comisie și Serviciul de Acțiune Externă (SEAE) cu scopul de a discuta problemele legate de apatridie cu țările terțe; subliniază că elaborarea și diseminarea unui cadru oficial ar fi un element esențial al sprijinului oferit de UE pentru realizarea obiectivului UNHCR de eradicare a apatridiei la nivel mondial până în 2024;
16. invită UE să promoveze elaborarea unor soluții globale pentru problema apatridiei, precum și a unor strategii locale sau regionale specifice, deoarece o abordare universală nu va fi suficient de eficientă pentru a rezolva această problemă;
17. consideră că UE ar trebui să sublinieze mai ferm impactul major pe care îl are apatridia asupra problemelor globale precum eradicarea sărăciei, implementarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și a obiectivelor de dezvoltare durabilă, promovarea drepturilor copilului, necesitatea de rezolva migrația ilegală și traficul de ființe umane;
18. salută adoptarea Obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 16.9, care urmărește să garanteze tuturor identitatea juridică și înregistrarea la naștere; regretă, însă, că apatridia nu este menționată explicit în Agenda 2030 ca motiv de discriminare sau ca obiectiv specific de reducere a sărăciei; invită UE și statele sale membre să ia în considerare includerea unor indicatori privind apatridia în mecanismele lor de monitorizare și de implementare a ODG;
19. accentuează importanța unei strategii de comunicare eficientă privind apatridia, pentru a atrage atenția asupra acestei chestiuni; invită UE să comunice mai mult și mai eficient pe tema apatridiei, în colaborare cu UNHCR și prin delegațiile sale în țările terțe în cauză, precum și să se concentreze asupra încălcării drepturilor omului care au apărut ca urmare a apatridiei;
20. invită UE să elaboreze o strategie cuprinzătoare privind apatridia, bazată pe două seturi de măsuri; consideră că primul set de măsuri ar trebui să vizeze situațiile urgente, în timp ce al doilea ar trebui să definească măsuri pe termen lung pentru eradicarea apatridiei; consideră că strategia ar trebui să se concentreze asupra unui număr limitat de priorități și că, în cazul unor situații urgente, UE ar trebui să preia inițiativa și să atragă atenția asupra apatridiei la nivel internațional;
21. subliniază că strategia cuprinzătoare a UE privind apatridia ar trebui să fie adaptabilă la situațiile specifice cu care se confruntă apatrizii; subliniază că, pentru a formula măsuri adecvate, trebuie făcută distincția între apatridia care a rezultat din lipsa capacității administrative și apatridia care a rezultat în urma unei politici de stat discriminatorii, îndreptată împotriva anumitor comunități sau minorități;
22. recomandă statelor membre să acorde prioritate susținerii evoluțiilor pozitive în rezolvarea apatridiei în Asia de Sud și de Sud-Est și propune o nouă viziune politică globală care să cuprindă:
 - încurajarea statelor să adere la Convențiile privind apatridia, subliniind beneficiile

- acestora în contactele bilaterale dintre parlamente și ministere și la alte niveluri;
- sprijinirea organismelor sectoriale ale ASEAN și SAARC în efortul de susținere a statelor lor membre pentru respectarea deplină a dreptului la naționalitate și eradicarea apatridiei;
 - sublinierea valorii convențiilor privind apatridia în forurile multilaterale;
 - convingerea statelor de avantajele colectării de date intersecționale, dezagregate și verificabile la nivel național privind persoanele apatride și persoanele cu naționalitate nedeterminată, deoarece identificarea apatrizilor reprezintă primul pas pe care statele respective trebuie să-l parcurgă pentru a lua măsurile necesare în vederea eliminării apatridiei; datele colectate vor fi utilizate ulterior pentru înregistrarea, documentarea, furnizarea de servicii publice și planificarea dezvoltării;
 - sublinierea constantă a faptului că înregistrarea nașterii trebuie să fie gratuită, ușor accesibilă și făcută nediscriminatoriu;
 - accentuarea consecventă a faptului că regimurile de gestionare a identității naționale trebuie să includă și să ofere documente de identitate tuturor persoanelor din teritoriu, inclusiv acelor grupuri greu accesibile și marginalizate, care pot fi predispuse riscului de apatridie sau de privare de naționalitate;
 - sprijinirea țărilor din Asia de Sud și de Sud-Est pentru a asigura accesul la educație pentru toți, inclusiv pentru copiii apatrizi, deoarece apatridia este un obstacol semnificativ în calea accesului copiilor la oportunități egale de educație;
 - încurajarea rolului important pe care îl joacă tehnologiile inovatoare prin utilizarea unor programe informatice de înregistrare a nașterilor, în vederea îmbunătățirii înregistrării și arhivării documentelor;
 - abordarea conținutului și aplicării legilor privind naționalitatea și a privării sau negării arbitrare a dreptului la naționalitate din motive etnice, care reprezintă una din principalele cauze ale apatridiei în regiune;
 - încurajarea statelor din regiune să răspundă nevoilor femeilor și problemelor legate de violența sexuală sau violența de gen, prin abordări bazate pe drepturile omului și pe comunitate, în special pentru victimele traficului;
 - abordarea chestiunilor legate de legile privind naționalitatea și discriminarea de gen, deoarece în unele state membre este dificil sau chiar imposibil pentru mame să își transmită cetățenia propriilor copii;
 - asigurarea faptului că toate proiectele de dezvoltare și ajutor umanitar finanțate de UE sunt concepute astfel încât să abordeze și chestiunea apatridiei, dacă este cazul;
 - consolidarea capacității instituțiilor și actorilor relevanți ai UE pentru a înțelege, evalua, programa și raporta cu privire la chestiunile privind apatridia, stabilirea unei raportări constante privind realizările UE în combaterea apatridiei, inclusiv prin introducerea unei secțiuni dedicate apatridiei în Raportul anual al UE privind drepturile omului și

democrația în lume;

- asigurarea faptului că apatridia, naționalitatea și cetățenia sunt tratate în mod adecvat în strategiile de țară privind drepturile omului și democrația, precum și a faptului că aceasta din urmă se bazează pe principiul că orice persoană, indiferent de gen, de rasă, de culoare, de credință sau de religie, de origine națională sau apartenență la o minoritate națională sau etnică, are dreptul la naționalitate; abordarea problemei apatridiei în timpul fiecărui dialog politic și privind drepturile omului cu țările afectate;
 - elaborarea unor orientări ale UE în materie de drepturilor omului privind apatridia, pentru a oferi obiective concrete și măsurabile pentru eforturile UE de a eradica apatridia în întreaga lume;
 - intensificarea dialogului privind apatridia în Asia de Sud și de Sud-Est cu organizațiile regionale și internaționale relevante, precum și cu vecinii țărilor din Asia de Sud și de Sud-Est și cu alte state active în regiune;
 - asigurarea faptului că participanții la misiunile de observare a alegerilor cunosc chestiunile legate de apatridie, acolo unde este cazul;
 - sublinierea necesității de a oferi mai multă putere organismelor regionale din domeniul drepturilor omului, pentru ca acestea să poată juca un rol mai activ în identificarea și eliminarea apatridiei;
 - rezervarea unor fonduri adecvate din bugetul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, Fondului european de dezvoltare și al Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru ONG-uri și alte organizații care activează în comunitățile de apatrizi; promovarea parteneriatelor dintre organizațiile societății civile și comunitățile de apatrizi, în vederea capacitării acestor comunități astfel încât să poată lupta pentru propriile drepturi;
 - încurajarea coordonării între țări pentru combaterea apatridiei, în special atunci când are efecte transfrontaliere, inclusiv schimbul de bune practici în aplicarea standardelor internaționale privind lupta împotriva apatridiei;
 - asigurarea unei monitorizări ulterioare, cum ar fi acțiuni de conștientizare și asistență tehnică pentru administrațiile publice, ca modalitate de consolidare a capacităților, inclusiv la nivel local acolo unde au avut loc evoluții pozitive care trebuie transpuse în practică, de exemplu în Thailanda, Filipine, Vietnam și Bangladesh, unde bihariilor le-au fost restituite cetățenia și dreptul de a vota;
23. invită guvernele din Brunei Darussalam, Malaezia și Nepal să combată discriminările de gen din dreptul lor național și să promoveze dreptul copiilor la naționalitate;
 24. remarcă legătura dintre apatridie și dislocarea forțată, îndeosebi în regiunile afectate de conflicte; reamintește că cel puțin 1,5 milioane de persoane apatride din lume sunt refugiați sau foști refugiați, inclusiv femei tinere și fete;
 25. reamintește că apatridia în lume este în mare parte neînregistrată și subraportată și că datele disponibile se bazează pe definiții diferite; îndeamnă comunitatea internațională

să adopte o definiție comună și să rezolve deficiențele în colectarea datelor ce măsoară apatridia în țările dezvoltate, în special ajutând autoritățile locale să aplice metode adecvate pentru cuantificarea, identificarea și înregistrarea apatrizilor, precum și consolidându-le capacitățile statistice;

26. invită Comisia să lanseze schimburi de bune practici între statele membre, încurajează coordonarea activă a punctelor de contact naționale pentru apatridie și salută campania „#IBelong”;
27. subliniază rolul esențial al Convenției din 1954 privind statutul apatrizilor și al Convenției din 1961 privind reducerea cazurilor de apatridie, care impun crearea unor cadre juridice pentru identificarea și protejarea apatrizilor și pentru prevenirea apatridiei și care ar putea fi un element de plecare important pentru statele care vor să realizeze progrese în rezolvarea problemei apatridiei;
28. salută sprijinul UE pentru persoanele apatride din Asia de Sud și de Sud-Est, prin diferite instrumente și încurajează Uniunea să își continue eforturile de combatere a impactului apatridiei asupra dezvoltării, păcii și stabilității, ca parte integrantă a programelor sale de cooperare pentru dezvoltare și, în sens mai larg, ca parte a acțiunii sale externe;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Dreptul la naționalitate a fost consacrat în Declarația universală a drepturilor omului de aproape de șaptezeci de ani, dar, pentru milioane de cetățeni, este aproape o utopie.

La nivel internațional apatridul este definit ca „o persoană care nu este considerată cetățean al nici unui stat, conform legii naționale a acestuia”.

Trebuie avut în vedere că majoritatea persoanelor apatride nu sunt refugiați. Cu alte cuvinte, nu și-au părăsit de bună voie locul unde s-au născut. Cu toate acestea însă, unii apatrizi au devenit refugiați după ce au fost forțați să-și părăsească țara de origine.

Apatridia poate avea cauze mai puțin nefaste, dar problematice, cum ar fi expirarea naționalității pentru că persoanele respective au trăit în afara țării lor pentru o perioadă prelungită.

Cu toate acestea, apatridia comportă mai multe cauze foarte îngrijorătoare.

Printre acestea se numără legile privind naționalitatea, care sunt folosite pentru a discrimina persoanele apatride (după cum este cazul populației rohingya din Myanmar, aceștia nefigurând pe lista celor 135 de grupuri etnice recunoscute oficial de guvern). Un alt obstacol major este discriminarea de gen - femeile nu au dreptul de a-și transmite copiilor naționalitatea în aceleași condiții ca bărbații sau își pierd naționalitatea în urma căsătoriei. Există, de asemenea, obstacole birocratice și administrative pentru cei care trăiesc în zone izolate și care nu dispun de resurse pentru înregistrarea nașterilor, ceea ce conduce ulterior la probleme.

Mai există o serie de îngrijorări mai largi referitoare la apatridie, pentru că duce la apariția unor bariere inechitabile la locul de muncă, putând împiedica căsătoriile, accesul la asistență medicală, la educație și dreptul de proprietate. Apatridia contribuie la traficul de ființe umane, copiii fiind deosebit de vulnerabili în această privință.

Din păcate, apatridia afectează aproximativ zece milioane de persoane din întreaga lume, dar, pentru mai multă claritate, raportorul ar dori să se concentreze în special pe două grupuri, rohingya și bihari, care în multe privințe au ajuns să simbolizeze situația dificilă a persoanelor apatride la nivel mondial.

Raportorul dorește să se concentreze asupra modului în care organizațiile internaționale și cooperarea internațională pot contribui la promovarea accesului la naționalitate pentru persoanele apatride și la evitarea unor noi cazuri de apatridie pe scară largă în viitor.

Ar trebui examinat rolul UE în combaterea apatridiei, inclusiv programele care au fost finanțate și dacă acestea au avut succes sau nu, inclusiv exemple de implicare multilaterală.

În cele din urmă, raportorul ar dori să evidențieze o serie de exemple de bune practici, pentru a arăta că țări terțe (Indonezia, Cambodgia, Vietnam) pot aplica măsuri care merg în direcția bună.

Exemple de bune practici

Indonezia și-a reformat legislația privind naționalitatea în 2006, astfel încât să nu li se mai retragă cetățenia migranților indonezieni care petrec mai mult de cinci ani în străinătate.

În Cambodgia, înregistrarea nașterilor în primele 30 de zile de la naștere este gratuită. UNICEF depune de mult timp eforturi pentru a îmbunătăți înregistrarea nașterilor și registrele de stare civilă.

În Vietnam a fost adoptată în 2008 Legea privind naționalitatea vietnameză pentru a rezolva situația persoanelor apatride rezidente de mult timp în țară. De asemenea, s-a acordat naționalitate tuturor apatrizilor rezidenți în Vietnam de peste 20 de ani.

Exemple specifice

Myanmar/Birmania

Cauzele tensiunilor sunt adânci și îndelungate în țară, datând din 1826 și de la sfârșitul primului război anglo-birmanez. Britanicii au câștigat războiul, au preluat controlul statului Arakan și au încurajat oamenii din Bengal, inclusiv populația rohingya, să se mute din India britanică în Arakan. Acest aflux brusc de musulmani rohingya a produs tensiuni în Arakanul budist. Myanmar, fostă Birmania, a devenit națiune independentă în 1948. Noul stat Myanmar a fost o democrație până la lovitura de stat militară din 1962, după care a devenit o dictatură. Etnicii rohingya sunt un grup de oameni care își au originea în statul Arakan din Birmania, la frontiera dintre Birmania și Bangladesh. Ei sunt o minoritate în Myanmar din punct de vedere religios, fiind musulmani, dar și din punct de vedere cultural și lingvistic. Majoritatea populației din Myanmar practică budismul. Între cel de al doilea război mondial și lovitura de stat din 1962 populația rohingya a vrut să aibă propria națiune, Arakan. Noul dictator ajuns la putere în urma loviturii de stat a reprimat etnicii rohingya și aceștia au devenit oficial apatrizi prin Legea privind cetățenia birmană adoptată în 1982.

Se estimează că în Myanmar trăiesc între 800 000 și 1,2 milioane de apatrizi, ei reprezentând între 80 și 98 % din populația statului Rakhine din Myanmar. Cu toate acestea, ei nu au încă o naționalitate, iar guvernul îi numește „bengalezi apatrizi”. Populația rohingya este considerată drept una dintre cele mai persecutate minorități din lume, ei fiind obligați să muncească efectiv ca sclavi și fiindu-le refuzate drepturile de bază.

Mulți dintre ei au migrat, fugind de persecuție și de greutățile cu care se confruntă în Myanmar. Bangladeshul învecinat este o zonă în care s-au stabilit ca refugiați între 200 000 și 400 000 de etnici rohingya, dar fără vreun ajutor umanitar sau vreo recunoaștere din partea guvernului din Bangladesh, fără a avea, deci, o naționalitate. Trăiesc în tabere și doar 33 000 dintre ei au fost sprijiniți de Bangladesh în tabere oficiale unde primesc o formă foarte limitată de ajutor umanitar, cum ar fi săpun pentru copii. Taberele sunt împânzite de poliție, nu poate ieși nimeni fără teama de a fi ucis de gardieni. Peste 200 000 de rohingya apatrizi trăiesc în condiții atroce în alte părți din Bangladesh, în tabere care nu sunt oficiale.

Alegerile din Myanmar din 2015 au adus o rază de speranță odată cu încheierea dictaturii militare și alegerea lui Aung San Suu Kyi. Cu toate acestea, noul guvern a păstrat tăcerea în această privință, deși i s-a cerut să respecte drepturile minorităților.

În 2015, prim-ministra Bangladeshului, Sheikh Hasina, a anunțat intenția guvernului de a muta taberele cu etnici rohingya pe o insulă în Golful Bengal, pe fondul temerilor că turismul are de suferit ca urmare a prezenței populației rohingya, afirmând că „nu îi mai putem găzdui”. Nici Myanmarul, și nici Bangladeshul nu vor să își asume etnicii rohingya ca parte a țării și nu vor să le acorde cetățenie, cu atât mai puțin alte țări în care au fugit etnicii rohingya, precum Thailanda și Malaysia.

Presă a început să acorde mai multă atenție tratamentului aplicat minorității rohingya după revoltele din statul Rakhine în 2012 și după criza refugiaților rohingya din 2015. În 2012, statul Rakhine a fost stăpânit de haos după ce au izbucnit lupte între musulmanii rohingya și budiștii din Rakhine, care s-au soldat cu 88 de victime și mii de case arse din temelii. ONG-urile au criticat Myanmarul, susținând că revoltele sunt urmarea a decenii de discriminare a populației rohingya. În vara anului 2015, etnicii rohingya a fost din nou în atenția presei ca „refugiații mării” (boat people). Mulți dintre ei au fost traficați din Myanmar și Bangladesh în țări ca Indonezia și Thailanda și vânduți pentru a munci de fapt ca sclavi pe vapoarele de pescuit. În Thailanda au fost descoperite gropi comune pentru etnicii rohingya. Myanmarul încearcă în continuare să îi facă pe etnicii rohingya să se considere bengalezi, pentru a face pur și simplu să dispară această etnie. Cercetători din mediul universitar și inițiative de combatere a criminalității au sugerat că guvernul din Myanmar pregătește o acțiune sistematică de tip genocid pentru eradicarea populației rohingya. Conform datelor ICNUR, în primul trimestru al anului 2015, 25 000 de etnici rohingya și-au părăsit locuințele (mai ales în Myanmar) folosind ambarcațiuni de traficanți.

De ce ne concentrăm pe etnicii rohingya din Myanmar?

Pentru că sunt cea mai mare populație de apatrizi din lume. Cu cifre care indică până la două milioane de etnici rohingya și 10 milioane de apatrizi la nivel mondial, ei reprezintă aproape 20 % din totalul persoanelor apatride din lume. Etnicii rohingya sunt, de asemenea, una dintre minoritățile cele mai persecutate din lume.

A existat vreo comunicare sau vreo cooperare între guvernul din Myanmar și organizațiile internaționale pentru a ajuta etnicii rohingya?

În iunie 2015 a avut loc o întâlnire dedicată crizei din Asia de Sus și de Sud-Est, la care au participat 17 țări. Reuniunea nu s-a desfășurat la nivel ministerial și a durat doar o singură zi. Referitor la „problema migrației ilegale a refugiaților mării, nu puteți să stigmatizați țara mea”, a declarat tăios Htin Lynn, director general în Ministerul Afacerilor Externe, răspunzând apelului lansat de ICNUR de a analiza cauzele profunde ale actualei crize a migrației, inclusiv chestiunea apatridiei.

Citat în articolul „A European model?” (Un model european?), din „The National”, 18 iunie 2015.

Cu toate acestea, nu este imposibilă o soluție durabilă care să oprească etnicii Rohingya să fugă din Myanmar. În Europa, unde țările se confruntă cu o criză a migrației de proporții mult mai mari, Comisia Europeană a elaborat un plan pentru relocarea refugiaților, prin care migrații să fie repartizați în funcție de prosperitatea satului membru, numărul de refugiați deja primiți, rata șomajului și alți factori. Țările din Asia de Sud-Est ar putea aplica o formulă similară, bazată pe PIB, rata șomajului și alte criterii, pentru a determina numărul de refugiați care ar trebui relocați.

Trebuie încă perfectate multe detalii din acest plan, iar liderii europeni trebuie să facă față multor grupuri în plan național care se opun relocării migranților. Dar este un plan care totuși ar putea funcționa, spre deosebire de Asia de Sud-Est. De asemenea, puterile internaționale ar putea promite relocarea unui număr specific de etnici rohingya în fiecare an pe parcursul viitorului deceniu - promisiuni publice pe care ar putea să fie făcute să le respecte. Deși etnicilor rohingya le-ar trebui mai mult timp să se aclimatizeze în SUA, Washingtonul a primit deja în trecut un mare număr de migranți din culturi extrem de diferite - etnicii hmong în anii '70 și '80 sau butanezi în ultimii 10 ani.

Bangladesh

Istoricul situației din Bangladesh

Bangladeshul și-a câștigat independența în 1971 după ce Pakistanul de Est s-a despărțit de Pakistanul de Vest, creând astfel noul stat Bangladesh. Pakistanul s-a desprins de India în 1947. Mulți musulmani vorbitori de limba urdu din regiunea Bihar s-au mutat în Pakistanul de Est, respectiv biharii. Dar, în timpul mișcării pentru independență, au fost susținători ai Pakistanului de Vest, deoarece s-au simțit mult mai apropiați de valorile lor. După ce Bangladeshul și-a dobândit independența în 1971, biharii nu mai erau nici cetățenii Bangladeshului, nici ai Pakistanului. În plus, nu au putut conta pe nicio susținere din partea Bangladeshului deoarece erau percepuți ca o minoritate care sprijină inamicul. Numele „bihari” înseamnă „pakistanezi eșuați”. În momentul mișcării de independență, în 1971, biharii au fost victimele multor atrocități: crime, violuri, răpiri. Chiar și acum sunt tratați înfiorător în Bangladesh, fiind forțați să trăiască în tabere supraaglomerate împreună cu mii de alte persoane, în condiții sanitare îngrozitoare. Mulți nu pot munci, nu pot obține un cont în bancă sau un pașaport; copiii bihari nu sunt primiți în școlile de stat dacă locuiesc în tabere, așa că mulți sunt obligați să își schimbe identitatea. Bolile sunt foarte frecvente, nu există asistență medicală și se înregistrează rate ridicate ale natalității și mortalității.

Ce soluții există pentru apatridie? Mulți bihari au vrut să se întoarcă în Pakistan. După 1971, au fost repatriați în Pakistan 170 000 de etnici bihari. Totuși, ei reprezentau doar o treime din populație. Autoritățile pakistaneze au impus condiții pentru repatriere, ceea ce este neconstituțional și imoral. Ele susțineau că nu doreau întoarcerea masivă a unui grup etnic în Pakistan care să riște să strice echilibrul țării. Cu toate acestea, în jur de 100 000 de etnici s-au întors în Pakistan fără aprobarea guvernului și trăiesc acum acolo ca apatrizi. În 2006, trăiau încă în Bangladesh aproximativ 250 000 de etnici bihari apatrizi.

reprezentat un moment de răscruce. Curtea Supremă a hotărât ca guvernul să acorde cetățenie tuturor etnicilor bihari care vorbesc limba urdu. În momentul de față, toți rezidenții din tabere au cărți de identitate și drepturi de vot. Acest lucru a însemnat sfârșitul apatridiei pentru aproape 300 000 de persoane din Bangladesh.

Cu toate acestea, etnicii bihari au de înfruntat dificultăți cotidiene. Pentru că trăiesc în tabără, mii de bihari nu pot obține pașaport. Trebuie să plătească taxe administrative și, în consecință, nu pot avea acces la multe servicii în țară. Mii de oameni trăiesc în continuare în condiții de sărăcie.

31.1.2017

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la apatridie în Asia de Sud și de Sud-Est
(2016/2220(INI))

Raportoare pentru aviz: Maria Heubuch

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât persoanele apatride (se estimează că ar exista 10-15 milioane de apatrizi, dar numai 3,5 milioane sunt raportați în statisticile UNHCR) sunt distribuite inegal în lume; întrucât cinci din cele 20 de state raportate care găzduiesc mai mult de 10 000 de apatrizi sunt situate în sudul și sud-estul Asiei;
- B. întrucât apatridia reprezintă un fenomen cu consecințe devastatoare asupra drepturilor omului (inclusiv a drepturilor civile, politice și economice), a dezvoltării și stabilității internaționale, având și consecințe importante pentru îndatoririle civile, pentru accesul la terenuri și proprietăți, pentru servicii precum sănătatea și educația; întrucât apatridia fragilizează poziția socială a indivizilor; întrucât apatridia subminează perspectivele de dezvoltare ale populațiilor afectate și implementarea efectivă a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă;
- C. întrucât problema complexă a apatridiei, deși nu este o chestiune marginală, rămâne situată la periferia cea mai îndepărtată a legislației și politicilor internaționale;
 - 1. subliniază legăturile dintre apatridie și vulnerabilitatea socială și economică; îndeamnă guvernele din țările în curs de dezvoltare să prevină refuzarea naționalității, pierderea sau retragerea acesteia pe motive discriminatorii, să adopte legi echitabile privind naționalitatea și să introducă proceduri de documentare accesibile, nediscriminatorii legate de naționalitate;
 - 2. salută adoptarea Obiectivului de dezvoltare durabilă 16.9, care urmărește să garanteze pentru toți identitate juridică și înregistrare la naștere; regretă, însă, că apatridia nu este menționată explicit în Agenda 2030 fie ca motiv de discriminare, sau ca obiectiv specific de reducere a sărăciei; invită UE și statele sale membre să ia în considerare includerea unor indicatori privind apatridia în mecanismele lor de monitorizare și de implementare a ODG;

3. invită guvernele din Brunei Darussalam, Malaezia și Nepal să combată discriminările de gen din dreptul lor național și să promoveze dreptul copiilor la naționalitate;
4. remarcă legătura dintre apatridie și dislocarea forțată, îndeosebi în regiunile afectate de conflicte; reamintește că cel puțin 1,5 milioane de persoane apatride din lume sunt refugiați sau foști refugiați, inclusiv femei tinere și fete;
5. reamintește că apatridia în lume este în mare parte necartografiată și subraportată și că datele disponibile se bazează pe definiții diferite; îndeamnă comunitatea internațională să adopte o definiție comună și să rezolve deficiențele în colectarea datelor ce măsoară apatridia în țările dezvoltate, în special ajutând autoritățile locale să aplice metode adecvate pentru cuantificarea, identificarea și înregistrarea apatrizilor, precum și consolidându-le capacitățile statistice;
6. invită Comisia să lanseze schimburi de bune practici între statele membre, încurajează coordonarea activă a punctelor de contact naționale pentru apatridie și salută campania „#IBelong”;
7. invită statele membre să acorde statutul de protecție migranților apatrizi;
8. salută sprijinul UE pentru persoanele apatride din Asia de Sud și de Sud-Est, prin diferite instrumente și încurajează Uniunea să își continue eforturile în vederea combaterii impactului apatridiei asupra dezvoltării, păcii și stabilității, ca parte integrantă a programelor sale de cooperare pentru dezvoltare și, în sens mai larg, ca parte a acțiunii sale externe.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	25.1.2017
Rezultatul votului final	+: 19 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, György Hölvényi, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theodorou, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Adam Szejnfeld, Jan Zahradil

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND**

Data adoptării	11.4.2017
Rezultatul votului final	+: 54 -: 2 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Lars Adaktusson, Francisco Assis, Amjad Bashir, Bas Belder, Mario Borghezio, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Karol Karski, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jordi Solé, Charles Tannock, László Tórkés, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Anders Prindahl Vistisen, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final	María Teresa Giménez Barbat, Andrzej Grzyb, Antonio López-Istúriz White, Norica Nicolai, Urmas Paet, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Helmut Scholz, Igor Šoltes, Marie-Christine Vergiat
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Ramona Nicole Mănescu, Josef Weidenholzer, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

54	+
ALDE	María Teresa Giménez Barbat, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl
ECR	Amjad Bashir, Bas Belder, Karol Karski, Charles Tannock
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat
PPE	Lars Adaktusson, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés,
S&D	Francisco Assis, Andi Cristea, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Kati Piri, Elena Valenciano, Josef Weidenholzer, Boris Zala
Verts/ALE Group	Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Jordi Solé, Igor Šoltes

2	-
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

3	0
ECR	Mario Borghezio, Geoffrey Van Orden, Anders Primdahl Vistisen

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri